

MÜNAFIK

Kur'an-ı Kerim'de, münafıklardan çokça bahsedilir. Bunlardan sadece bir kaçını takdim ediyoruz:

“Onların kalplerinde bir hastalık vardır.” (Bakara, 2/10)

“Onlar için, yalan söylemeleri sebebiyle, elîm bir azab vardır.” (Bakara, 2/10)

“Onlara, 'yeryüzünde fesat çıkarmayın' denildiğinde, 'biz ancak ıslahçılarız' derler. Dikkat edin, onlar bozguncuların ta kendileridir. Lakin farkında değillerdir.” (Bakara, 2/11-12)

Bir hadis-i şerifte münafığın alametleri şöyle sıralanır:

“Konuştuğunda yalan söyler. Vaadini yerine getirmez. Emanete hıyanet eder.” (Müslim, İman,107)

Bir başka hadiste ise, bu üçüncüye bir dördüncü özellik eklenir: **“Hasımlaştığında zulmeder”** denilir ve devamında şu hususa dikkat çekilir:

“Her kimde bu dört özellik bulunursa, katışıksız münafıktır. Kimde de bunlardan herhangi birisi olsa, o kimse münafıklıktan bir özellik taşıyor demektir.” (Buhari, İman, 24)

Buna göre, yalan söylemek bir münafık alametidir. Ama, yalan söyleyen bir mümin küfre girmediği gibi, kâfirden çok daha aşağı olan münafıklar sınıfına da dahil edilemez. Bu hadis-i şerifte müminleri şöyle bir ikaz vardır: *“Sakın yalan söylemeyin! Çünkü yalan söylemek, kâfirden daha aşağı olan münafıkların bir sıfatıdır.”*

Bu nokta gayet mühimdir. Münafıklıktan bir alamet taşımakla, münafık olmak elbette bir değildir. Münafıklıktan bir alamet taşıyan kişi günahkâr mü'min olur.

Katıksız münafık ise, kâfirden daha beter bir haldedir.

“Münafıklar, cehennemın en alt tabakasındadırlar...” (Nisa, 4/145)

âyeti böyle kişiler içindir.

Şunu da önemle kaydedelim: Hadiste zikredilen dört özellik, münafıkların en meşhur sıfatlarıdır. Yoksa münafıkların özellikleri sadece bu dördüyle sınırlı değildir. Hz. Peygamber (asm), bu özellikleri misal olarak zikretmiştir.

Münafığın iki temel gayesi vardır: İslâm'ın nimetlerinden yararlanmak ve Müslümanları içten çökertmeye çalışmak.

Münafık, bukalemun gibidir; bulunduğu araziye göre renk değiştirir. Zarar verme konusunda ise pirincin içindeki beyaz taşa benzetilmiştir.